

Maa- ja metsätalousministeriö
Kala- ja riistaosasto
PL 30
00023 VALTIONEUVOSTO

Lausuntopyyntönnä 4.12.2013

Luonnos hallituksen esitykseksi uudeksi kalastuslaiksi

Keski-Suomen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus katsoo ministeriön onnistuneen laatimaan varsin tasapainoisen ja modernin esityksen uudeksi kalastuslaiksi. Ehdotuksessa on otettu huomioon kalataloustieteen ja laajemmin luonnontieteiden uusimmat käsitykset kalavarojen hoidosta. Tämä on erinomainen saavutus ajateltaessa toimialan juridisia erityiskysymyksiä sekä kansainvälisesti todennettua vaikeutta säädellä kalavarojen hyödyntämistä. Luonnon virkistyskäytön jatkuvuuden kannalta on tärkeätä, että lakiehdotus säilyttäisi maamme laajat yleiskalastusoikeudet loukkaamatta omistajan perustuslaillisia oikeuksia.

Lakiehdotukseen sisältyy peruslain edellytysten mukaisesti toimivallan siirtoja kalatalousalueilta alueellisille kalatalousviranomaisille. Ehdotukset eivät ole ristiriidassa viranomaisten hallinnollisen taakan keventämispyrkimyksen kanssa, koska monet ehdotetuista tehtävistä (esimerkiksi uusien kalatalousalueiden perustaminen ja käyttö- ja hoitosuunnitelmien hyväksyminen) olisivat pääsääntöisesti kertaluontoisia tehtäviä.

Yksi ehdotuksen tavoitteista on luoda nykyistä "ammattimaisempi" ja uusimmalle tiedolle perustuva kalavesien hallinnointijärjestelmä. Mikäli tavoite onnistutaan toteuttamaan läpäisyperiaatteella, tarjoavat tulevan vuosikymmenen kalavedet nykyisestä poikkeavan kirjon kalaston varaan rakentuvia elinkeinoja ja virkistysmahdollisuuksia.

Keski-Suomen ELY-keskus pitää perusteltuna ELYn tehtävien tarkentamista 20 §:n esitetyllä tavalla erityisesti yleisen kalatalousedun valvonnan osalta. Alueellinen kalatalouden yhteistyöryhmä (32 §) toteuttaa yhteishallinnan periaatetta kansalliseen järjestelmäämme sopivalla tavalla, mitä osaltaan täydentää kalatalousalueen jäsenkunnan monipuolistuminen (25 §). Kalatalousaluejaon (22 §) kriteerit ovat selkeät ja tarkoituksenmukaiset. Myös kalatalousalueen oikeudellinen muoto on määritelty onnistuneesti (23 §) ja tälle määrittelylle on ollut tarvetta.

Kalavarojen hoidon kannalta valtakunnalliset kalavarojen hoitosuunnitelmat (34 §) ovat keskeisiä ja ne ovat merkittäviä myös intressivalvonnassa.

Kalastuksen ohjausta ja rajoittamista käsittelevän 6 luvun ehdotukset tukevat lain ensimmäisessä pykälässä ilmaistujen tavoitteiden toteuttamista. Ulkoinen merkintä (74 §) on käytännössä tarpeen kalastuksen tarkoituksenmukaiseksi kohdentamiseksi.

Ammattimaista kalastusta harjoittavien kalavesille pääsyä koskevat säädökset (13 §) on muotoiltu siten, että mahdollisissa kalastusluvan saatavuuteen liittyvissä ongelmissa päädytään ratkaisuun eikä tilanne lukkiudu. Tämä on parannus nykytilaan verrattuna.

Kalastushoitomaksusta suoritettavien korvausten vähimmäismäärä (82 §) ja vanheneminen (84 §) ovat tervetulleita muutoksia.

Yleisperustelujen luvussa 3 kappaleen 3.1. lopussa todetaan, että alueellinen kalatalousviranomaisen tärkein tehtävä olisivat välttämättömät kalastuksen säätelypäätökset. Sanamuoto antaa liian suppean kuvan viranomaistehtävistä ja sen kontekstisidonnaisuutta tulisi tarkentaa.

Ylijohtaja

Juha S. Niemelä

Kalatalouspäällikkö

Matti Sipponen